

Urząd Miejski w Łęczycy
ul. Marii Konopnickiej 14, 99-100 Łęczyca

Łęczyca

Królewskie Miasto, które z rokiem 1999 powróciło do statusu stolicy powiatu i najważniejszego ośrodka w regionie łęczyckim. Położone jest 38 km na północ od Łodzi nad rzeką Bzurą, na skrzyżowaniu drogi krajowej 91 z krajową 60 i drogą wojewódzką 703. Zwarty zespół zabudowy miejskiej dostosowany do miejscowych warunków fizjograficznych zajmuje powierzchnię 8,9 km². Miasto liczy obecnie 13 613 mieszkańców.

Opis zabytkowego Parku Miejskiego¹

Jednym z walorów turystycznych miasta Łęczyca jest zabytkowy Park Miejski (nr wpisu do rejestru zabytków: A/30 z dn. 22.06.2006 r.). Pierwsze założenie parkowe powstało prawdopodobnie na koniec XVIII wieku i zaliczał się on do miejskich ogrodów publicznych, swoją formą przestrzenną nawiązując do ogrodów dworskich. Były to ogrody o charakterze spacerowo-wypoczynkowym, zakładane na peryferiach miasta, przy głównych drogach wyjazdowych, w powiązaniu z doliną rzeczną, bez ściślejszego powiązania kompozycyjnego z układem urbanistycznym. Park zlokalizowano na wschód od miasta, na wschodnim brzegu rzeki Bzury. Do dziś Park miejski składa się z dwóch części - starszej z przełomu XVIII-XIX wieku i młodszej założonej po II wojnie światowej. W Parku były dwie piękne aleje: jedna nad rzeką wysadzana kasztanowcami (obecnie jest to aleja lipowa), druga grabowa zamykała park od południa (obecnie jest to aleja brzoźowa). Park tak bardzo tętnił życiem, że w pewnym okresie regularnie odbywały tam się koncerty. Niestety, powodzie, jakie nastąpiły w 1978 r. i 1980 r. spowo-

¹ Na podstawie materiału przekazanego przez Urząd Miasta Łęczyca w dniu 29.07.2021 r.

dowały zalanie 4/5 powierzchni paku. Na podmokłym gruncie drzewa zaczęły masowo wymierać, a kolejne powodzie z roku 2010 i 2013 przyniosły odczuwalne straty.

W latach 2014-2015 miasto przeprowadziło rewaloryzację Parku Miejskiego, dzięki dofinansowaniu z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi w ramach programu „Przyrodnicze perły województwa łódzkiego - program rewaloryzacji zabytkowych parków”. Cała inwestycja wyniosła 854 746 zł przy dofinansowaniu w wysokości 770 822 zł.

Pozwoliło to dokonać kompleksowych prac rewaloryzacyjnych. Konieczny był demontaż starej i zniszczonej infrastruktury - istniejącego murku betonowego przy wejściu do parku, wiaty, pokrycia dachowego i podłogi altany, podłóg i barierki na mostkach oraz całej konstrukcji stalowej na jednym mostku. Ponadto, ze względu na zły stan konieczne było usunięcie 20 sztuk drzew, a 150 m² krzewów trzeba było przesadzić. W zamian uzupełniono drzewostan w alejach: grabowej i brzoźowej egzemplarzami z takiej samej grupy rodzajowej.

Głównym zadaniem, jako elementem spajającym projekt, była modernizacja cieków wodnych fosi, a w celu utrzymania dostatecznych warunków tlenowych w cieku zastosowano dwa gejzery, które pozwalają na wymuszenie cyrkulacji i napowietrzenie wody. Prace dotyczyły zmodernizowania infrastruktury komunikacyjnej, w tym wykonaniu nowej alei wzdłuż cieków wodnych po jego północnej stronie, z ławkami i kozłami. Modernizacji poddano także altanę umiejscowioną w centralnej części wyspy. Wymieniono pokrycie dachowe, wykonano podłogę z drewna iglastego szlifowanego, impregnowanego, malowanego dwukrotnie, a całość konstrukcji altany została wyczyszczona i pomalowana. Wokół altany wykonano cokół z kostki granitowej, podobnie jak schody przy wejściu i wyjściu z altany. Nie inaczej było w przypadku trzech drewnianych mostków, które również wyremontowano. Przy pierwszym mostku wymieniono całą stalową konstrukcję mostku, przy drugim mostku wymieniono drewnianą podłogę i barierki, a przy trzecim mostku wymieniono same barierki. Dzięki tym zabiegom mostki nabrały jednolitego kształtu i skomponowały się z estetyką altany. Ważnym elementem rewaloryzacji Parku Miejskiego było utworzenie ścieżki edukacyjnej – pieszego szlaku wzdłuż alei parkowych. Ścieżka wyposażona jest w 12 tablic opisujących najcenniejsze okazy roślin występujących w parku, a jej przebieg dyktowany jest miejscami występowania opisywanych gatunków roślin. Drugim elementem, wpływającym na propagowanie kultury fizycznej, jest utworzenie fitness parku, wyposażonego w pięć urządzeń do ćwiczeń na świeżym powietrzu. Wykonano także boisko do gry w boule o wymiarach 4x15 m z tablicą informującą o zasadach gry. Obecnie w Parku, dzięki pracom rewaloryzacyjnym, znajdują się rośliny z Polskiej Czerwonej Księgi stanowiącej rejestr gatunków roślin zagrożonych i są to: Wilczomiec pstry, Goździk siny i Pragnia syberyjska. Bogactwo roślinności i drzewostanu uzupełniają: pomnik przyrody – dąb szypułkowy, wierzba biała, jesion pensylwański, jesion wyniosły oraz topola czarna.

Ciek wodny fosy wyposażony jest w dwa geizery utrzymujące dostateczne warunki tlenowe, fot. Urząd Miejski w Łęczycy

Po rewitalizacji wszystkie aleje otrzymały żwirową nawierzchnię, fot. Urząd Miejski w Łęczycy

W centralnym punkcie Parku postawiony jest kamień upamiętniający 50-lecie Złotu Harcerzy Ziemi Łódzkiej oraz 100-lecie obchodów Harcerstwa Polskiego, fot. Urząd Miejski w Łęczycy

Wysepka z drewnianą altaną na środku, fot. Urząd Miejski w Łęczycy